

[H.P. Clausen]

hensigtsmæssigt, om branchen blev inddraget i dette arbejde. Det ønsker vi at drøfte i udvalget, altså om det er nødvendigt at lade Statens Filmcensur foretage denne mærkning, denne vurdering, og om ikke man i samarbejde med branchen kunne få branchen til selv at foretage den karakteristik, den vurdering, der skal til, den varedeklaration, der jo i virkeligheden er på tale her. Det har der tidligere været åbenhed over for. Under alle omstændigheder er det jo væsentligt, at branchen – både de, der producerer videogrammer, og de, der distribuerer dem – er med i dette her, for ellers får man ikke sikret overholdelsen af de regler, der ligger i forslaget, som vi altså kan støtte.

Jeg synes også, det er fornuftigt allerede om et års tid at tage loven op til revision, for det er jo rigtigt, som ministeren fremhæver, at der er nogen usikkerhed omkring sammenhængen mellem video og film i øvrigt og så den udvikling af ungdomsvold, som vi jo må erkende som et faktum.

Jeg synes, det er al ære værd – og det vil jeg gerne understrege – at der nu bliver nedsat en arbejdsgruppe, som kan vurdere resultaterne af den forskning, der har været, og i det hele taget vurdere de synspunkter, således at vi, når det arbejde er færdigt, kan se på, om lovgivningen har den rigtige form og opfylder de betingelser, som vi forventer af den.

Altså, vi går ind i dette arbejde og har nogle ting, vi godt vil have drøftet, men støtter lovforslaget.

Jeg skal så også her tilføje, at da Venstres ordfører heller ikke ved behandlingen af dette punkt kan være til stede i salen, kan jeg meddele, at Venstre støtter de synspunkter, som jeg har gjort gældende her i debatten.

Pernille Frahm (SF):

Det er næsten ærgerligt, at min forgænger, fru Ingerlise Koefoed, ikke er til stede i salen i dag, for jeg tror ikke, jeg kan opregne, hvor mange gange hun har agiteret for dette forslag, og det er hver gang blevet mødt med svaret, at det simpelt hen ikke kunne lade sig gøre. Og så står vi her i dag, og det umulige er pludselig blevet muligt! Så det er jo en dejlig ting, at det en gang imellem sker.

Man kan jo altid diskutere, om Statens Filmcensur nu er nået frem til det rigtige resultat eller ikke er nået frem til det rigtige resultat,

og vi har alle sammen fulgt de debatter, der har været i avisen om den ene og den anden film, som var blevet forbudt for børn under 7 år, fordi nogen faldt ned af et eller andet, og det så voldsomt ud. Den debat slutter sikkert aldrig. Debatten om censur er en debat, der skal være levende, og den skal udfordres hele tiden.

Men vi må nok erkende, at det efterhånden er sådan, at video og videofilm desværre i mange hjem er en slags automatisk barnepige, og derfor synes jeg, at det, vi har gjort, når vi laver denne lille lov, er et meget fint og meget rigtigt fremskridt. Det er jo ment som en vejledning. Vi kan ikke forbyde forældre at gå hen og leje videofilm i lange baner til deres mindreårige børn og lade dem sidde og se dem. Det er jo i sidste ende, som det blev sagt af en tidligere ordfører, forældrenes ansvar at følge lidt med i, hvad deres børn sidder og ser.

Men der er vist ingen tvivl om, at dette lovforslag har en meget stor symbolværdi, og derfor skal det have SF's støtte.

Kim Behnke (FP):

Vi har meget svært ved at se, at der overhovedet er behov for dette forslag. Hovedparten af de videoer, der udlejes og sælges, er allerede i dag fra distributørernes eller fremstillernes side mærket med, hvorvidt der er tale om familiefilm, børnefilm, tegnefilm osv. Og reglerne for, om man overhovedet kan leje film, er jo sådan, at for overhovedet at kunne leje, skal man være over 18 år, al den stund man ikke kan indgå kontrakter med børn under 18 år. Derfor kan vi ikke se noget som helst behov for dette forslag.

Derudover mener vi, at der i forslaget er en række ting, som simpelt hen ikke kommer til at holde i virkeligheden. Der står i forslaget, at der ikke er miljømæssige konsekvenser; det kan selvfølgelig være. Men der står også, at det kun i meget begrænset omfang vil have erhvervsøkonomiske konsekvenser. Senere står der, at det i gennemsnit koster 1.300 kr. at få film censureret, og det vil blive i samme størrelsesorden, når man skal censurere disse videofilm. Men hvis en film først bliver censureret som spillefilm til biograferne og derefter måske skal distribueres som video og måske senere udsendes på laserdisk, så skal den jo altså ind tre gange. Der står, at censorerne kan tage